et meritū perdit. Et merito illud ſemen elemoſyne qđ
datur cū murmure aret ⁊ ꝑdit̄ q̄ȝ nō habet humorē pie
tatis. q̄ȝ elemoſyna debet dari cū vultus hylaritate. iux̄
illud Ecc̄i. xxxv. In omni dato hylarē fac vultū tuum.
Quia. ij. Cor. ix. dicit apl's. Hylarē datorē diligit do-
minus. Ideo conſulit ſapiēs Ecc̄i. iiij. Declina paupe-
ri ſine triſticia aurē tuā: ⁊ rn̄de ei in pacifica manſuetu-
dine. Scđm impedimentū fructificationis eſt inanis
gloria vt cū ꝓpter ipam dat̄ elemoſyna ſecus viā ⁊ ꝯcul
cat̄. q̄ȝ dicit Jero. Quicq̄d agimus cā vane glorie hoc ē
nr̄a merces. ſi humanā laudē querimus diuinā amitti
mus. Cui ꝯſonat Grego. viij. mora. Si ꝑ hoc nr̄aȝ lau
dē ꝯſpicimus ⁊c̄. Etiā ſi a multis ignoret̄ ⁊c̄. Ideo bea
tus Aug. dicit. Studendū eſt vt bene viuam⁹. ſȝ a lau
de cauendū eſt. ſi hic laus querit̄ illic remuneratio amit
L tit̄. Terciū impedimentū ſm̄ Hugo. ſunt ꝓpria pctā q̄
velut ſpine pungunt ⁊ lacerāt menteȝ. Qui. n. in pctīs
exn̄s facit elemoſynas ſemiat īter ſpinas. ⁊ talis elemo-
ſyna ſuffocat̄ a pctīs ⁊ nō ꝓdeſt ad vitā eternā ꝯſequē
dā. ꝓdeſt tn̄ ad tria. Primo ad mentis illuſtrationē. de
pe. diſ. v. c. falſas. dicit. b. Gre. ipis pctōꝛib⁹ exiſtētibus
in pctīs ꝙ nō deſperēt. ſȝ interim quicq̄d boni poterit̄
faciāt vt oipotēs de⁹ cor ipoꝝ illuſtret ad pniaȝ. Secū-
do ad tpalē remūerationē. q̄ȝ dic̄ Jero. de pe. di. iiij. c. ſi.
Qn̄ videris inter multa opa pctōꝝ facere queq̄ aliq̄ q̄
iuſta ſunt nō ē taminiuſt⁹ de⁹ vt ꝓpter multa mala ob-
liuiſcat̄ paucoꝝ bonoꝝ. q. d. ſi nō remunerat eternaliter:
remunerat tn̄ tpalit̄. Tercio ad faciliorē gehenne tole-
rantiā. de pe. di. iij. c. quid ḡ. §. pōt etiā. vbi dicit Aug.
Licet bona q̄ inter multa mala ſunt nō ꝓficiāt ad pre-
ſentis vite vel future p̄miū obtinēdū. tn̄ ad tolerabili-
us extremi iudicij ſuppliciū ſſbeundū. de hoc ſunt ſupi
us metra. Que cū mortali. Ad ꝓbandū etiā ꝙ elemo-
ſyna in pctō data ꝓdeſt. refert Joh. elemoſynari⁹ pr̄iar
cha Petrus noīe diues valde ⁊ p̄potēs. ſȝ erga paupes
nimis īmiſericoꝛs q̄ȝ ad domū ei⁹ accedētes cuȝ indigñ
one nimia repellebat. Cū ḡ null⁹ fuiſſet inuēt⁹ paupeꝝ
q̄ de domo ſua el'ynā accepiſſet. ꝯgregata paupeꝝ mlti
tudie dixit vn⁹ illoꝝ. Quid vult⁹ mihi dare ſi ego hodie
ab eo el'ynaȝ accipio. ⁊ facientib⁹ cū eo pactū ad domū
eius venit ⁊ elemoſynā poſtulauit. ⁊ in eo tpe famuli e⁹
ad domū ipſius panes ſiliginis attulerūt. quoꝝ vnum
arripuit. ⁊ cū furore illū repellendo ꝓiecit. quē paup' ꝓ-
tinus accipiens ad ſocios ſuos redijt. ⁊ ꝙ elemoſynā ď
manu ſua accepiſſet indicauit. Poſt duos igit̄ dies pe-
trus infirmat⁹ ad mortē vidit ſe añ iudiciū ſtare ⁊ mau
ros q̄ſdaȝ ſup ſtaterā mala eius appēdere. Ex altera au
tē parte quidā albati triſtes ſtabāt. ⁊ nihil quod appo-
nerent inuenire poterāt. Tūc vn⁹ illoꝝ dixit. Vere ni-
hil habemus niſi vnū panē ſiliginis. quē añ duos dies
xp̄o cū indignatione dedit quē ſup ſtaterā ponens fere
eq̄litas facta eſt. Et ei dixerūt. Adauge hanc ſiliginem.
alioq̄n mauri te apprehendēt. Euigilans ḡ ⁊ liberat⁹ di
cebat. Si vna ſiligo quā tūc ꝑ furorē iactaui tantū ꝓfu
it. quantomagis dȝ q̄s oīa ſua indigentib⁹ elargiri. ⁊ fa
ctus eſt miſericoꝛs ⁊ amatoꝛ egenoꝝ. Quadā. n. die cuȝ
optimis veſtibus indutus ꝑ viā ꝑgeret. q̄dā naufrag⁹
ab eo veſtimētū aliqđ poſtulabat. ꝯtinuo ille veſtimēto
p̄cioſo ſe expoliauit. ⁊ illi dedit. qđ ille accipiēs ſtatim vē
didit. Qđ cū ꝑcepiſſet Petr⁹ doluit adeo vt nec cibū ſu
mere vellet dicit. Qm̄ nō fui dignus vt mei memoriam
haberet egenus. Et ecce cum dormiret vidit quendaȝ
ſup ſolē fulgentē. et ſup caput crucē ferentē ⁊ habētē in
dutū veſtimētū qđ dederat egeno ⁊ dicentē ſibi. Quid
ploꝛas petre: q̄ cū cām ſue triſticie dixiſſet: ait ille. Co-
gnoſcis hanc veſtē: et ille. etiā dn̄e. Et dn̄s ad euȝ. Illo
ḡ veſtioꝛ ex q̄ mihi dediſti. ⁊ gr̄as ago bonevolūtati tue
qm̄ frigore affligebar ⁊ cooꝑuiſti me. In ſe ḡ reuerſus:
cepit egenos beatificare et dicere. Viuit dn̄s ꝙ nō mo
riar donec fiam vnus ex eis. Vel aliter ſic expone ꝙ ille

ſeminat ſemen elemoſyne ſec⁹ viā q̄ hiſtrionib⁹ q̄ ſemꝑ
iuxta viā currūt preſtat. ⁊ tale ſemē cōculcat̄ a demoni-
bus qui dicunt̄ volucres celi deuorat̄. q̄ȝ dicit Jerony.
Hiſtrionib⁹ dare nihil aliud eſt niſi demonib⁹ immo-
lare. De hoc quere plura s̄. dn̄ica. iiij. in aduētu dn̄i. J.
N. Iſte aūt ſupra petrā ſeminat qui in pctīs obdurat⁹ M
elemoſynā donat meretricib⁹ ⁊ ꝯſilib⁹. q̄ȝ talib⁹ non eſt
dandū intuitu pctī vel impietatis. q̄ȝ dicit Aug. ad vin
cen. donatiſtā. et ponit̄. v. q. v. c. nō oīs vtilis. Eſurien
ti panis tollit̄ ſi de cibo ſaturat⁹ iuſticiā negligebat. Et
ſm̄ hoc etiā loquit̄ ſapiēs Ecc̄i. xij. Da bono ⁊ ne recipi
as pctōꝛeȝ. Benefac humili. et ne dederis impio. et ad
hunc ſenſuȝ etiā loquit̄ Jero. di. Pecuniā tuā vt ſingu
lis neceſſariuȝ ē tribuas. nō ad luxuriam ſed ad neceſſi-
tatē. Et dixi notanter ꝙ intuitu impietatis non eſt do
nandū meretricib⁹ ⁊ conſimilib⁹. q̄ȝ intuitu pietatis ſe-
cus eſt. Quia legit̄ quidā noīe Vitalius ſenex ſanctita-
te vite p̄clarus venit ad Alexandriā: ⁊ pio ſtudio ꝯſcri-
pſit meretrices magis famoſi noīs. Qui dieb⁹ ſingulis
laboꝛans numos acq̄rebat. ex quoꝝ ꝑte victū parciſſi-
mū ſibi compans reliquos pietatis affectu meretricib⁹
impendit. Nam ad veſperā intrans ad aliquā eaꝝ. de
ditq̄ȝ ei numos dicens. Da mihi hāc noctē ⁊ noli cū ali
quo fornicari. ſicq̄ȝ tota nocte manens in angulo dom⁹
oꝛationi vacabat obſeruans attentius ne mulier cū ali-
quo peccaret. Eodē mō alijs noctib⁹ cuȝ alijs faciebat.
ſicq̄ȝ oēs ꝑ oꝛdinē viſitabat frequenter eundē oꝛdinem
repetens: ab oib⁹ aūt ꝯſtanter exegit ꝙ nulla eū ꝓderet
Vna igit̄ illaꝝ vt factuȝ pij patris reuelare p̄ſumeret a
demone eſt vexata. Cū aūt hoc diutius Vitalius age-
ret plures ex his mulierculis compuncte: inhoneſtā vi
tam reliquerunt. Quedā ꝯtinētes caſte vixerūt. quedā
regularē vitā aggreſſe. quedā etiā legitimū matrimoni
um elegerūt. Illo modo poſſet ⁊ quilibet hō eis elemo-
ſynas dare. ⁊ ad bonū inuitare. Sed illi ſemināt int̄ ſpi
nas qui diuitib⁹ dant elemoſynas. q̄ȝ ab illis ſuffocant̄
Contra quos d̄r Thob. iiij. Panē tuū cū eſuriētib⁹ co
mede. Et btūs Jero. in epl'a. Illis retribue diuitias tu
as qui nō phaſides aues ſed ſiliginis paneȝ comedūt.
qui famem expellant. qui nō augeāt luxuriaȝ. Ideo dic̄
Caſſio. diuitib⁹ dare nihil aliud eſt q̄ p̄dare. Quare eti
am dixit dn̄s Jere. iiij. Noli ſeminare ſup ſpinas. Vl-
timo aūt quidā ſemināt in terrā bonā. ꝑ bonā terrā in-
tellige bonos paupes in quib⁹ iaciendū eſt ſemē elemo-
ſynarū. q̄ȝ afferūt fructū centuplū. intellige hunc qui ele
moſynā dedit. Ideo dicit ſapiens Ecc̄i. xij. Benefac iu
ſto ⁊ inuenies retributionē magnā. etſi nō ab ipſo certe
a dn̄o. Ideo legit̄ de beato Ludouico rege francie ꝙ in
firmatus ad mortē ꝯuocauit omnes ſuos nobiles. me-
dicos ⁊ clericos et theologos ⁊ religioſos cōſulendo an
poſſet curari: ⁊ audito ꝙ nō rn̄dit. Nunc pȝ ꝙ diuitie
in morte nō proſunt quib⁹ potentiſſimi⁹ ⁊ ditiſſimi⁹ rex
ſanari nō pōt. vnde niſi ꝓximis ⁊ paupib⁹ in elemoſy-
nis ſubueniſſem ad eternam vitam modo nō veniſſeȝ
Ad quā nos ꝑducat.

¶ Dn̄ica in quinquageſima. Sermo.

SI linguis hoim̄ loquar
⁊ angeloꝝ: charitatē aūt nō habeā: fact⁹ ſum
velut es ſonans ⁊ cymbalū tinniens. j. Coꝛ.
xiij. Areſto. in li. ꝓblema. dicit. Aurū in lecto naturalit̄
fugat ſomnū. q̄ȝ dicit Auicē. Aurū amicuȝ eſt vigilie et N
inimicū ſomni. Ideo errant iſti ⁊ male faciūt qui in di-
gitis infirmoꝝ qui al's doꝛmire nō pn̄t anulos dimitte
re ꝯſueuerūt. q̄ȝ Galienus depoꝛtari ſuadet auruȝ a lan
guidis vt quieſcant. Sed ecōtra bene faciūt q̄ peſtilen
tie tpe aurū in digitis poꝛtāt cū incipiunt infirmari. q̄a
tūc ꝑiculoſus eſt ſomnus quē ⁊ tūc aurum fugat ꝓ ꝑte

ab infirmo. Moraliter ꝑ aurū intellige charitatē.quia
ſicut inter oīa alia metalla aurū eſt excellentius metallū
ſiue pncipale.ſic charitas excellit omnes alias virtu/
tes. Et eſt virtus pncipalis. Quia apl's ad Gal'.v.enu/
merat eā primā inter fruct⁹ ſpūſſancti di. Fructus in/
quit ſpūs charitas.ſup quo dicit glo.Aug. Caput vir/
tutū ꝑmiſit vocans charitatē caput virtutū. Ibi etiā
dicit glo. Iero. Que aūt inter fructus ſpūs tenet ꝑma/
tū charitas eſt.ſine qua cetere virtutes nō reputabunt
eſſe virtutes vere. Ideo etiā Apl's in pn̄ti epl'a enume/
rat eā maiorē inter virtutes theologicales cū dic. Nūc
.i.tpe vite fides ſpes ⁊ charitas tria hec maior aūt horū
charitas.q: ſm glo.fide ⁊ ſpe ceſſantib⁹ charitas ineter
nū manebit. Sꝫ q: quo ad pn̄s hoc carniſpriuio qḋ no
minat ab hac dn̄ica oēs quaſi hoīes ſunt in ſomno pec
catoꝝ.q: iam plura pcta heu ꝙ alio tpe anni cōmittun
tur in crapula.luxuria ⁊ ſupbia.q: dicit be. Gre.di.iiij.
de ipa dn̄ica die.heſitamus.et intelligit Glo.dn̄icā car
niſpriuij.quid iam dicendū ſit cū omnes layci ⁊ ſecula/
res illo die plus ſolito ceteris dieb⁹ curatioreſq; cibos ⁊
carniū appetant ⁊ vbi q̄ſi noua auiditate ſe ad medias
noctes ingurgitant.ꝙ ſe nō aliter huius ſancti tpis ob
ſeruationē ſuſcipe putāt. Qḋ vtiq; nō rōni ſed volupta
ti.immo cuidā cecitati mentis aſcribendū eſt.q.d. Gre
go. Ex hac ingurgitatione multa alia ꝓcedūt pctā.pri
mū eſt ſupbia ſicut pꝫ ꝑ illud Ozee.xiij. Saturati ſunt
⁊ eleuauerūt cor ſuū. Scḋm eſt dei obliuio: ideo ſeqtur
Et obliti ſunt mei. In nullo.n.tpe anni dei plus obliui
ſcit ꝙ in his dieb⁹. Tercia eſt luxuria.q: dic Iero. Ven
ter mero eſtuans de facili ſpumat in libidinē. Quartū
eſt loquacitas:ſicut ꝓbat Grego.in omē.de diuite epu
lone. Primo in male ꝯuiuantib⁹ famulat culpa loqua
citatis. Deinde poſt loqcitatē ludus ⁊ leuitas.quia nul
lo tēpe anni plures ludi inordinati ꝙ in his trib⁹ dieb⁹
exercent.necnō multe leuitates.vnde bene exponit de
ipis illud Exo.xxxij. Sedit ppl's me⁹ manducare ⁊ bi/
bere ⁊ ſurrexerūt ludere. Inſup q̄ſi oīa pctā ibi cōmit/
tūt.q: dic Galie. Ebrioſus ſeruus ē oīm peccatoꝝ nul/
lū eīn pctm̄ pōt vincere q̄ captus eſt vicio iſto. Idcirco
in iſta epl'a que legit in iſta die aplus multū cōmendat
charitatem.q: ipa ſomnū vicioꝝ fugat cū dicit. Chari/
tas nō emulat.i.inuidet. Nō agit ꝑperā.i.ꝑuerſe. Nō
inflat.q.d.ipa excludit tumorē ſupbie.⁊ ſic de alijs. Et
q̄d aliud vult niſi vt ꝯ vicia que mō oppmūt hoīeꝫ.ꝓpt
crapulā aurū charitatis in mente portem⁹.vt ſic a ſom
no pcti nobis caueamus.⁊ tangit in hoc apl's excellēti/
am charitatis q̄ ad tria.q̄ ad eius ncc̄itatē.ibi. Si ling.
ho.loqr.q̄tū ad ei⁹ vtilitatē.ibi. Charitatē patie. Qn̄tū
D ad eius ſtabilitatē.ibi. Charitas nūq; excedit. Conſue/
tudo in iſto tpe eſt lꝫ mala ꝙ dn̄e nobiles ⁊ diuites hui⁹
mūdi in publica theatra ſolent ꝯuenire cū puellis aut
virginib⁹ ſuis.cū quib⁹ adoleſcētuli ꝯſueuert chorizare
Et lꝫ interdū q̄libet adoleſcentā ſibi electam ſpecialem
elegit tn̄ etiā cū ceteris ibideꝫ ꝯgregatis choreas ducit.
eo ꝙ ſm phm alternatis vti ē delectabile. Et ab illa ma
la ꝯſuetudine nll'o modo nec ꝑ ꝑlatos nec rectores eccle
ſiarū pn̄t declinari. Ideo b. Greg.di.iiij.c.deniq;.§.de
ipſa loquēs de dn̄ica iſta carniſpriuij.in q: ⁊ eſt i duab⁹
dieb⁹ ſequentib⁹:hec mala ꝯſuetudo q̄ſi ab oīb⁹ ſecula/
rib⁹ obſeruat.et ſic ait.vnde nec a tali ꝯſuetudine auer
ti pn̄t.iō cū venia ſuo ingenio relinquendi ſunt ne for/
te peiores exiſtant ſi a tali ꝯſuetudine ꝓhibeāt. vbi ſm
glo.arguūt aliq̄ ꝙ ꝯſuetudo excuſat in delictis.⁊ ſic vo
lunt arguere. Quicq̄d fecerint in his trib⁹ diebus mali
in choriſando.vel ſe ad mediā noctē ingurgitando.ꝙ
eos excuſat hec mala ꝯſuetudo. Contra q̄s dic canon.
xxxiiij.q.j. Deiſma. Conſuetudo nō minuit pctm̄ ſꝫ au
get.imo ꝯſuetudo veniale pctm̄ facit mortale.diſt.xxv.
§.criminis. Sed vt glo.cū canone ꝯcordet ſic ſolue.cō/
ſuetudo excuſat in delictis a pena tpali q̄ ꝓpter ſcādalū
non poteſt imponi:vt ſtatim infra patebit. Sed nō ex
cuſat a pena gehennali vel purgatorij immo ampli⁹ in/
cuſat. Ad qḋ ꝓbandū legit in li.de donis ꝙ iuuenis q̄
dā purgatoriū ſancti Patricij ingreſſus repit ibi vari/
as penas aiarū.et vidit ibi circulū ferreū ꝯſtipatū acu/
tiſſimis clauis.in quibus chorizabant plures complu/
ti cōtinue igne ſulphureo.q̄s etiā viſcera corrodebant
dracones. A duob⁹ v̄o lupis deuorabant brachia cho/
rizantiū vſq; ad oſſa. Reqſitus ſup his angelus rn̄dit.
Tales ſunt chorizantes ꝯperti ꝑuerſa libidine alios cō
citantes clamationibus.impudicis ſaltibus. amplexi/
bus oſculis tactibus ⁊ verbis impudicis. vnde merito
plectunt tali ſupplicō. Tandē monachus ille reuerſus
videndo choreā ſolebat clamare. Fugite chariſſimi. q̄a
magna pena ſeqtur chorſantibus. Ecce ꝙ cōſuetudo
hec mala nō excuſat a pena purgatorij vel eterna. Se/
cūdo dicit btūs grego.ꝙ cum venia ſuo ingenio ſūt re
linquendi. vbi videt ꝙ Greg.indulget. Sed ꝯ hoc ha/
bet.xxiij.q.ij.c.legat.et hr̄ de reg.iur.li.vj. Pcti venia
nō dat niſi correcto.et de pe.⁊ remiſ. Qꝫ aūt remiſſiōes
nō dant niſi correctis.q: nō remittit pctm̄ vel pena pec
cati niſi interueniat mentalis correctio.i. penitentia et
cordis ꝯtritio. Sꝫ q: illi hanc malā ꝯſuetudinē nō cor
rigunt.ſꝫ de anno in annū in ipſa ſubſiſtunt. tunc ideo
venia eis nō eſt danda. Ad hoc ſic reſponde.ꝙ beatus
Grego.intelligit dictum ſuū de venia pene ⁊ nō de ve/
nia culpe. Tolerat.n.crimen tale ꝓpter ſciſmatis ꝑiculū
vel ſcādali. Unde nō eſt dicendū ꝙ deus ignoſcat eis
licet nō puniat ꝓpter multitudinē vel ſcandalū. q: mul
titudo diſpenſationē inducit.vt.iiij.di.c.vt ꝯſtitueret.
Et.j.q.vij.quocūq;.iuxta illḋ metriſte. Ob ppl'm mul/
tum tranſibit crimē inultū. Suſtinet etiā crimīa rōne
ſcandali vitandi.vt.xxxiij.q.iij.c.nō pōt. Ideo relin/
q̄t hoc Gre.diuino iudicio puniēdū. Sꝫ canones q̄ di
cunt veniā aut remiſſionē nō dandā niſi correctis:itel/
ligunt de venia culpe que non dat niſi peccator corriga
tur. Moraliter aūt exponēdo hanc ſimilitudinē de cho
rea vt alludat epl'e dico ꝙ ꝑ nobilem dn̄am intelligere
poſſumus charitatē.q: ipa eſt regina et nobilis dn̄a im
mo ipa eſt inter alias impatrix virtutes ꝑſtātiſſima.et
que impant ab ipſa deo valde ſunt grata.⁊ velut a ſe re
putat impata. Ipſa igit merito nobilis exiſtat q: a ſum
mo rege originē traxit. Sicut enim domina mundi no
bilis dicitur.que a ſtirpe impiali aut regali oritur. Sic
charitas nobilis ꝓclamat.eo ꝙ ab impatore celorū ge/
nerat. Ipſa eſt enī hec egregia domina que dum medi
um ſilentium tenerent omnia a regalibus ſedibus e ce/
lo venit in hunc mūdū Sapiētie.xviij. Ipſa eſt regina
auſtri que venit audire ſapientiam veri Salomōis.iij.
Reg.x. Ipſa vt inquit beatus Bern̄.eſt mater homi/
num ⁊ angeloꝝ.non ſolum que in terris. ſed que in ce/
lis ſunt pacificauit. Ipſa eſt q̄ deū homini placans ho
minem deo recōciliauit.q.d.hec certe non eſt mater et
domina ignobilis que tantū regem placare et reconcili
re fuit abilis.quia ad placandū impatores ⁊ reges non
mittuntur domine ignobiles.immo nobiliſſime ⁊ mul
tū placabiles. Sicut pꝫ de Abigail nobili q̄ venit pla/
care regem dauid.j. Reg.xxv. Et de nobili Heſter.q̄
commiſſa fuit placare reconciliareq; regem Aſſuerum
Heſter.v. Ecce mihi dilecti fratres ⁊ ſorores. Hec no
bilis immo nobiliſſima domīa ⁊ imperatrix. ſcilicꝫ cha
ritas venit hodie cum puellis ſuis in publicū theatrū
eccleſie ſicut nobiles dn̄e in theatrū ꝓcedūt in publicū
cum virginibus ſuis vt laudentur. Sic charitas ideo
venit vt de ipſa glorioſa predicentur.et homīes ad am
plexus ⁊ oſcula ipſius:dimittētes vana mundi:inuitē/
tur. Qui enim ad charitatē dei inuitantur in his trib⁹
diebus nihil male ſed omnia recte opantur. Naꝫ dicit
Auguſtinus.de laude charitatis. Charitas eſt actō re
ctitudinis oculos ſemper habens ad dominū.glutinū

animarū.ſocietas fideliū.actio nō frigida nec ſagax.qſi
di.vbi in theatro vel in circulo ſpūalis choree dña cha-
ritas cū puellis ſuis fuerit ibi nulla curuitas erit.ſʒ ſem
per oclo̾s mentales ad celeſtia erectos habebit.ꝛ nō ad
mūdi vanitates q̄ iā multimode exercent̄.de q̄bꝫ Pſ̄.
cxviij.Auerte oculos meos ne videāt vanitatē.Et ē no
tandū cū aliq̄ dña nobilis huiꝰ mūdi cū gloria venerit
cū v̄ginibꝫ ſuis in theatrū:cuiꝰ q̄dē dñe q̄libet virgo be
ne decorat̄ talis dña nō dūtaxat ꝓpt̄ ſe ſʒ etiā ꝓpt̄ puellas
a circūſtātibꝫ collaudat̄.Sic ad pñs q: egregia dña cha
ritas venit cū puellis ſuis.de q̄bus.ꝫ.patebit:in thea-
trū eccleſie oſtentās glīam ſuā in epl̄a hodierna.Idcir-
co apl̄s collaudat ipā ſupra multa q̄ ſunt laude digna
Primū eſt eloquentia linguarū.et hāc tāgit ibi cū dicit
Si linguis hoīm loquar ꝛ angeloꝝ.q.d.ſi oīm hoīm ꝑ
donū linguarū q̄ ꝝ ſunt.lxxij.placeā.charitatē aūt non
habeā factus ſum velut es ſonans.glo.qꝺ alijs ꝓdeſt.
immo ſe cōſumit.Sic in eo q̄ charitatē nō habet dimi-
nuunt̄ oīa nālia ꝛ minus ydoneꝰ fit ad bñ opanduʒ et
vitā ſuā inutiliter expendit.Vbi v̄o nobilis charitas
fuerit oīa ꝓſunt.iuxta illud apl̄i ad roma.viij.Sciṁꝰ
qm̄ diligentibꝫ deū oīa coopant̄ in bonū.Et dicit Ni.
de lyra in glo.Quia iſtis pctā coꝝ in bonū ꝓueniunt q̄
fortiores ꝛ cautiores reſurgunt.ꝛ etiā in gloria ad bonū
coꝝ fiet memoria pctōꝝ.Sicut cicatrices vulneruʒ ad
gloriā militis q̄ finalit̄ in bello ꝓpt̄ charitatē dñi ſui triū
phauit.Sed dicit Nay.Es ex eo q̄ eſt planum tūc ex
vna ꝑcuſſione reddit ſimplicē ſonū.ꝛ ſignificat eos qui
ſimpliciter veritatē annūciāt.Cymbalū aūt eo q̄ ē con
cauū ex vna ꝑcuſſione m̄ltiplicat ſonū.ꝛ ſignificat eos
q̄ veritatē multiplicit̄ annūciāt.adducēdo plures ſimi
litudines.ꝛ eliciēdo multas cōcluſiones.Sed q: faciūt
hoc ſine charitate ſe inutiliter ꝯſumunt et fructū ꝑdūt.
Sed.d.ex quo ad loquelā reqrūt̄ multa vtputa lingua.
duo labia.palatū.dentes q̄tuor anteriores ꝛc̄.Sed q̄a
angeli ſunt ſpūs et his carent.vr̄ q̄ nō loquunt̄.Circa
qꝺ notandū Guarro.ſup.ij.ſen.q.xxxvj.dicit.Angelꝰ
pōt loq̄ hoī.alteri angelo.ſibi et deo.Primuʒ eſt q̄ pōt
loq̄ hoī.oñdit̄ ex hoc q̄ pōt facere aliq̄d ex̄ hoīem et in
hoīe.ḡ pōt facere vocē:ſicut pʒ Luc̄.j.qm̄ dixit.Aue ḡ.
ple.ꝛc̄.Etiā pōt inter diuerſa fantaſmata diuerſis ꝓpo
nere.ſic dyabolus locutꝰ eſt vxori pylati Mat.xxvij.iō
dixit.Multa paſſa ſum ꝛc̄.Et ex his duobꝫ modis pt̄
loq̄ alteri ꝑ voces.ad diuerſaʒ.n.tranſmutationē fanta
ſmatū ꝛ ordinationē quā facit angelus in hoīe aliꝰ intel
ligit.et hoc ad ſcōm.Sed q̄ ad terciū q̄ pōt loq̄ ange-
lo addit eo mō q̄ pōt homi loq̄.q: duplex eſt ꝯtactꝰ.cor
ꝑalis ꝛ ſpūalis.Corꝑalis ē duplex methaſoricꝰ ꝛ nālis
Methaſoricꝰ ē ꝯtactꝰ qm̄ applicat ſe alicui loco nihil ope
rādo i eo.ſʒ nālis eſt qm̄ aliq̄d opat̄.Vñ angelꝰ q̄uis ſʒ
ſuā eēntiā nullā habeat figurā p̄t m̄ diuerſos caractēs
ꝛ figuras facere in medio ſeu in celo empyreo.ſ.figuraʒ
trianguli ꝛ q̄drangulı ꝛc̄.Et ꝑ tales figuras ꝛ caractēs
diuerſas tanq̄ ꝑ lr̄as ꝛ nūcios pōt loq̄ angelꝰ in vtroq̄
ꝯtactu ita q̄ alius intelligit eū ſic vnꝰ hō intelligit aliuʒ
ꝑ aures ſenſibiles.Sic aūt nō pōt loq̄ hoī.q: ſi aliq̄ lr̄e
ſcriberent̄ in ꝑgameno ꝛ nō poſſʒ videri atramētū q̄uis
ſcriberent̄ lr̄e hō nō poſſet legere lr̄as.ſic etiaʒ in ꝓpoſito.
Caracteres diuerſi deſcribūt̄ in medio ꝑ eēntiā.i.grām
angeli q̄ videri nō pōt et iō nec ipī caracteres.iō nō pñt
talē locutionē intelligere.Sʒ hay.dic̄ q̄ ipoꝝ angeloꝝ
locutio adinuicē ē bone volūtatis ꝯcordatio.Quo ad
q̄rtū quō angelꝰ loq̄t̄ ſibi ſubdit Guarro.Pōt etiā loq̄
ſibi quō nō alteri.ſ.q̄ mens angeli ꝯuertit ſe ad ſpecieʒ
in mēte ſua.ꝛ ſcit q̄d vult facere.ꝛ q̄d eſt apud ipm̄ ſine
aliquo ſigno expreſſiuo.Alteri aūt loq̄ non pōt ſine ſiḡ
directo et exp̄ſſiuo.Quo ad q̄ntū dic̄.pōt etiaʒ loq̄ deo
quō nō ſibi.Nā deꝰ nō ſolū videt cogitationē angeli p̄
ſentē.ſʒ oēm poſſibilē ꝑ q̄cūq̄ tpe futuro.et hoc videt
nūc.et ſic loq̄t̄ angelus deo.nō tm̄ videt angelus.q: ne-
ſcit quā cogitationē habebit cras vel ad annū.et ſic ali
quā locutionē habet angelus ꝑ reſpectū ad deū quam
nō hʒ ꝑ reſpectū ad ſeipm̄.hec ille.Sʒ alij dicūt vt hay.
q̄ loq̄ angeloruʒ deo nihil aliud eſt q̄ in preſentia eius
Et deuʒ loq̄ ad illos nihil aliud ē q̄ pñtia vultꝰ ſui qua
fruunt̄.iō dicit apl̄s.Si linguis hoīm loq̄r ꝛ angelorū.
vbi ꝑ angelos intelligūt̄ diſertiſſime loquētes q̄ libera
libꝫ artibꝫ inſtructi ornatis loquūt̄ verbis ea q̄ norunt.
Per hoīes v̄o intelligūt̄ ſimpliciter loquentes.vt dicit
Nay.Et lʒ vtrūq̄ bonū eſt ſi tm̄ nō eſt a deo charitas:
nullam ꝯfert vtilitatē.Scōm ſup̄ qꝺ apl̄s ꝯmēdat cha
ritatē eſt intelligētia ſcripturaꝝ cū dicit.Si habuero ꝓ
phetiā ꝛ nouerim myſteria.i.diuinitatis occulta oīa.et
oēm ſciaʒ.glo.ſine diuinitus datā ſiue hūanitꝰ acq̄ſitā.
ꝛ habuero oēm fidē.i.ꝑfectā.ita vt montes transferaʒ.
charitatē aūt non habuero nihil ſum.Glo.q̄tū ad eſſe
ḡre.q: dicit Bern̄.quātitas cuiuſq̄ aīe eſtimat̄ de men
ſura charitatis.vt que multū hʒ mag̃ ſit.q̄ parū parua
ſit.q̄ nihil nihil ſit.Circa qꝺ notādū ꝓphia eſt reuelatio
myſterioꝝ ſpūſſancti.et fit p̄ncipaliter ꝛ potiſſime hñti Q
bus charitatē.q: ꝑfecta charitas eſt potiſſima cā diuīe
allocutionis.ꝛ approximare facit amātē amatori.ꝓpe vt
ſi fieri poſſet eſſet hoc ipm̄ qꝺ amatū.q: dic̄ Hug.ſup
vij.li.angelice hierarchie q̄ amor trāſigit amātē i ama-
tū.Quāto ḡ vicinius eſt amās amato.tāto veriꝰ ſubti-
liꝰ et ꝑfectiꝰ ſibi amatū reuelat̄.Iō dic̄ Rich.in li.ꝺ mi-
nori ꝯtēplatiōe.Ex magnitudīe diuīe dilectiōis pēdet
modꝰ diuīe reuelatiōis.Cui ꝯſonat augꝰ.in lib.viij.de
trini.Quāto flagrantiꝰ deū diligimꝰ tāto citiꝰ ſereniuſ-
q̄ videmꝰ.Et huiꝰ multiplex eſt rō.q: charitatis ardor
tranq̄llat inſolertē carnaliū deſiderioꝝ tumultū.Scōa
q: amor facit amātē diligētiꝰ inq̄rere ſtatū amati.Ter-
cia q: amor eſt q̄dā cuſtos exꝑimentalis amati.Iō ple-
nius cognoſcit̄ aut guſtat̄ amatū ꝑ amorē fortiorem.q:
res ꝑfectior cog̃ſcit̄ ſil̾ vidēdo ꝛ guſtādo q̄ ſolū vidēdo
Quarta q: creſcēte calore tandē erūpit̄ lux flammea.ita
amore inardeſcēte ſurgit ſplendor ſapīe ꝛ intelligentie q̄
candeſcit aīa ſic̄ ferrū ignitū.Quinta q: amor dei ſince
rius meret̄ vt amās ſpūalit̄ ab amato deo ꝺirigat̄ i ſui
cognitiōe ꝛ oī ordine ad ipm̄.Sed.d.ex q̄ charitas ꝑfe-
cta ē potiſſima diuīe reuelatiōis cā.quō cog̃ſcit̄ q̄s hr̄e
charitatē tātā.ex q̄ di.Eccī.ix.Nemo ſcit an amore vel
odio dignꝰ ſit.Ad hoc rñde q̄ nullus certitudinaliter
pōt ſcire hūanitus ſe eſſe in charitate niſi ꝑ reuelationē
Attū ꝯiecturatiue pōt q̄s ſcire ſe eē in charitate ꝑ aliq̄
ſig̃ q̄ in li.de itineritatibꝫ etnitatis ſunt collecta itinere
iiij.Ex his pʒ q̄ nec ꝓphia nec reuelatio ſecretoꝝ valet
ſine charitate.q: Balaaʒ habuit ꝓphiaʒ cū dixit Nūe.
xxiiij.Orient̄ ſtella ex iacob ꝛc̄.Et ſilr̄ Saul ꝓphabat cū
ꝓphtis.j.Reg.x.et Ioh.xij.Cayphas ꝓphabat di.Ex-
pedit vobis vt vnꝰ moriat̄ hō ꝓ ꝑplo ꝛ non tota gens
pereat.Sed he ꝓphie eis nō ꝓfuerūt.q: charitatē non
habuerūt.Terciū ſupra qꝺ apl̄s laudat charitatē ē di
ſtributio elemoſynaꝝ cū dicit.Etſi diſtribuero in cibos
paupm̄ oēs facultates meas charitatē aūt nō habuero
nihil mihi ꝓdeſt.Glo.ad ꝯſecutionē vite eterne.ꝓdeſt
tm̄ ad alia tria de q̄bꝫ dixi ſ̄.dñica in.lx.f.ij.K.L.Vbi
nota.hic apl̄s tangit formā dandi finē ꝛ materiā.Pri-
mo forma dādi eſt vt det̄ hylariter.ꝛ hanc tāgit ibi.Si
diſtribuero.i.in pluribꝫ diuiſero.q: dic̄ pſ̄.cxj.Diſꝑſit
dedit paupibꝫ iuſti.eiꝰ ma.in ſeculū ſe.Et dñs Math.
xix.dixit cuidā adoleſcētulo diuiti.Si vis ꝑfectus eſſe
vade ꝛ vende oīa q̄ habes ꝛ da paupibꝫ.q.di.non vni
paupi.Secundo tangit finem cum dixit in cibos pau
perū.q: ſic dat vtiliter.Ideo dicit Sapiens.Cōclude
elemoſynā in ſinu paupis.ꝛ hic exorabit ꝓ te Eccī.xxix
ꝛ.lxxij.di.c.j.Epſ inq̄t paupibꝫ vel infirmis q̄ debili-
tate facientē ſuis manibꝫ laborare nō pñt:victū ꝛ amictū
inquātū ſibi poſſibile fuerit largiat̄.Tercio tāgit mate
riā vt de ſuo tribuat ſibi oīſ facultates meas.q.d.nō

alienas. Jdeo ꝯſulit Sapi. ꝓuer. iij. Honora dn̄m de
tua ſubſtantia. et de pmitijs frugū tuaꝝ da paupib⁹.
ꝛ impleanť horrea tua ſaturitate. et be. Gre. xiiij. q. v. c.
elemoſyna. Jlla redemptoris noſtri oculis placet q̄ non
exilitatis ꝛ iniquitate ꝯgeriť. Sed q̄ de reb⁹ conceſſis ꝛ
bene acquiſitis impendiť. Quartū ſupra quod cōmen
dat charitatem acerbitas eſt penaꝝ cū dicit. Etſi tradi
dero corpus meū ita vt ardeam. q꞉ ſm glo. eſt martyrij
genus acerbiſſimū. charitatē aūt nō habeaꝫ nihil mihi
ꝓdeſt. q꞉ dr̄ de pe. diſ. ij. c. ſi eni. §. euidenter. Martyriū
quantūcūq꞉ vehemens nō valet ſine charitate. ꝛ q̄uis
ꝓ xp̄o patereť. Poſtq̄ apl's commendauit hanc nobi-
lem charitatem ſup eloquētiā linguaꝝ. intelligētiā ſcri-
pturarū. diſtributionem elemoſynarum et acerbitateꝫ
penaꝝ. Et q꞉ dn̄a nobilis nō eſt ſine puellis: idcirco eti
am ꝯmendat ipaꝫ rōne ſuarū puellaꝝ. q̄ꝝ prima eſt pa
tientia. hec dn̄am charitatē p̄ alijs cuſtodit. q꞉ dicit gre
go. in omel'. Patiā eſt cuſtos et radix virtutuꝫ. et hanc
tangit ibi. Charitas patiēs eſt. q. d. Vbicūq꞉ dn̄a cha-
ritas fuerit: ibi ꝯſequenť ancilla patiā erit. ꝛ bn̄ decet vt
talis nobilis domina ſapiētē habeat ancillā. q꞉ ſm Sa
pientem. Qui patiēs eſt multa gubernať ſapiā Prouer
bi. xiiij. Jſtā puellā dꝫ quilibꝫ amare ꝓpter tria. Primo
ꝓpter locupletationē. q̄libet. n. vir hāc puellā p̄ alijs di
ligeret que eū diuitē faceret: et hoc facit patientia. q꞉ di
tat hoīem in virtutib⁹ que ſunt vere diuitie. Jdeo dic̄
Job. xxxvij. Ab aq̄lone auꝝ veniet. Et q̄d ꝑ aquilonē
niſi aduerſitas quā ſi quis patienter ſuſtinet auruꝫ vir-
tutū adueniet ei. Scd̄o ꝓpter ſtatus cognitionē. patien
tia eni ſtatū hui⁹ exilij cognoſcit multū. iō dicit apl's He
bre. x. Patiā vobis nec̄ria eſt voluntatē dei faciētes re-
portantes repromiſſionē. Miniſtri dei q̄ ſunt de eccle-
ſia militante multū indigent patiā. ſic̄ illi qui ſunt ī bel
lo multū indigent ſcuto. ꝓpter qd̄ dixit. ij. Cor. vj. apl's
Jn oībus exhibeamus noſmetipos ſic̄ dei miniſtros ī
multa patiētia. Tercio ꝓpť regni acquiſitionē. Juxta il
lud Mat. v. Beati q̄ ꝑſecutionē patiunť ꝓpter iuſti. q̄
niā ip. eſt re. ce. Jdeo dicit Aug. Celeſtis illos expecta
bit gloria in quib⁹ vera inuicta fuerit patiā. Scd̄a puel-
la que ſeruit dn̄e charitati dr̄ benignitas. Hec puella
data ei a ſummo dn̄o: iuxta illud Ps. lxxxvij. Dn̄s da-
bit benignitatē. Hanc puellā diligere debent ꝑncipali
ter p̄lati. q꞉ dic̄ Jero. ad Nepotianū de vita cleri. Cre-
de mihi veraciter q̄ benignitas p̄latoꝝ ſalutē efficit ſb̄
ditoꝝ. de hoc q̄re plura s. dn̄ica. iiij. poſt ephie. f. j. p.
G. Tercia puella eſt noīata hylaritas ſiue gaudium. et
hāc tangit ibi. Charitas nō emulať. i. nō īuidet. q. d. ta
lis nobilis dn̄a nō habet ſecū inuidiā q̄ dolet de bono
ꝓximi. ſ3 habet ſecum hylaritateꝫ q̄ dolet de malis ꝓxi
mi et gaudet de bonis ipius. ſicut docet Aug. li. ij. ome
liaꝝ. omel'. xv. in fine. Congaude illi cui dn̄s aliquā g̃ti
am dedit. ꝛ hēbis. Habet ille forte virginitatē. ama il-
lum ꝛ tua eſt. Jterū ſi tu forte habes maiorem patiam
diligat te. ꝛ ſua eſt. Jlle pōt ſatis vigilare ſi non inuides
tuū eſt ſtudiū ei⁹. Tu forte potes amplius ieiunare. Si
amat te ſuū eſt ieiuniū tuū. q꞉ ꝑ charitatē tu in illo es. ꝛ
ipe in te. Hec Aug. Debet eni q̄libꝫ homo de bono ꝓ
ximi ſui gaudere. q꞉ hoc eſt ſignū ſue ſaluationis: ſic̄ te-
ſtať Anſel. li. ix. Magis inquit puto ſaluationē ei⁹ ſpan
dam q̄ parū boni facit. ꝛ factis alioꝝ fauet q̄ iſtius qui
multa ꝛ inuidet. Quarta puella eſt dicta beneficētia. q̄
ſemꝑ benefacit. que tāgiť ibi. Nō agit ꝑꝑerā. Et ē ꝑꝑe
ram aduerbiū q̄litatis. ꝛ ſignificat ꝑuerſe. q꞉ hec ſpeci-
oſa puella nō agit ꝑuerſe impediēdo bona. Et cōtinue
bona facit ꝛ alios facere ꝓcurat. q꞉ ſcit hoc dictū ſapiē-
tis. Noli ꝓhibere bn̄facere eū qui pōt. glo. q꞉ talis ob-
miſſio tibi imputareť. Si potes ꝛ ipe benefac Prouer.
iij. Hanc v̄ginē lꝫ omnes generalit̄ debēt diligere ꝓ ꝛ in
hoc tpe g̃uoſo benefacere. tn̄ ꝑncipaliter diuites q̄ hn̄t
mūdi hui⁹ opes. iō ad quēlibet talē dic̄ Sap. Benefac

iuſto ꝛ inuenies retributionē magnā: etſi nō ab ipo cer
te a dn̄o Eccl. xij. Et ibidē iterū. Benefac humili. ꝛ ne
dederis impio. Quinta puella eſt humilitas quā tāgit
ibi. Nō inflať. q꞉ excludit tumorē ſupbie. Hanc puel-
lam debem⁹ oēs vnanimiť amare. q꞉ abſq꞉ ea nō poſſu-
mus oſtiū regni celeſtis intrare. Si aūt hāc nobiſcū ha
buerim⁹ ingredi faciliter poterim⁹. Qd̄ figuratū ē apo
calyp. iij. Vbi angelus dixit Johanni. Poſui añ te oſti
um aptū qd̄ nemo claudere pōt. eo q̄ modicam habes
virtutē. Spūaliter oſtiū eſt eterne vite ingreſſus. Mo
dica virtus eſt hūilitas. q̄ modicos facit fideles dei in
hac vita. Sed eis inde egredientib⁹ oſtium celi patebit
nec aliq̄ impediri poterit. iō be. Aug. in ſer. quodā de
aſſumptiōe: laudat hūilitatē dī. O vere humilitas ē be
ata que ſcala celi ꝯſtituiť ꝑ quā de⁹ deſcendit. que deuꝫ
hoīb⁹ pepit. vitā hoīb⁹ edidit. celos innouauit. mūduꝫ
purificauit. paradiſuꝫ apuit. et hoīm aīas ab infernis li
berauit. vn̄ ſi cogitas magnā fabricā celſitudinis d̄ fun
damēto cogita hūilitatis. Sexta puella ē largitas ꝛ hāc
tangit ibi. nō q̄rit q̄ ſua ſunt. q꞉ vbi vera eſt largitas nō
habet locū cupiditas. q꞉ nō q̄rit q̄ ſua ſunt tm̄ ſ3 etiaꝫ q̄
ſunt alioꝝ bona ꝓcurat. q꞉ ſcit illud dictū canonis Pe
lagij pape qd̄ poniť. vij. q. j. c. Scias vtilitas plurimoꝝ
vni⁹ vtilitati ꝑferēda eſt. Jdcirco imptiť alijs ꝛ nō ſolū
ſibi vult illud qd̄ habet retinē. Sꝫ tūc eſt pulcra libera-
litas que indigentib⁹ ſuo tpe ꝛ nō ſupflue impēdiť. vt
lxxxvj. di. c. nō ſatis. Hāc q̄libet dꝫ diligē. q꞉ pōt vnū-
quēq꞉ famoſuꝫ facē: iuxᷓ illud Boe. li. ij. ꝓſa. v. Si q̄deꝫ
inquit auaricia facit odioſos claros largitas facit. Jd̄o
docuit apl's ad Philip. ij. Nō q̄ ſua ſunt ſinguli ꝯſide-
rantes. ſ3 ea q̄ alioꝝ. Et eadē epl'a. c. iiij. dicit. Non q̄ro
datū ſ3 req̄ro fructū abundantē in rōne veſtra. ſic autē
nō fecerūt illi de quib⁹ dicit ad philip. ij. Oēs q̄runt
que ſua ſunt n̄ q̄ Jeſu xp̄i. Septīa puella eſt mititas. d̄
q̄ dicit. Nō irritať. i. ad iracūdiā ꝓuocať. q꞉ dic̄ quedā
glo. ſup Math. v. Mitis nō irritat nec irritať nec no-
cet. nec nocere cogitat. Mitis eſt quē nō afficit ſ3 oīa eq̄
nimiter ſuſtinet. Hec puella ꝑducit ad terrā viuentiū
Math. v. Beati mites q̄m ipſi poſſidebūt terrā. Octa
ua eſt puritas quā tāgit ibi. Nō cogitat malū. q. d. nō
ꝑmittet hoīeꝫ malū cogitare q̄liter ꝑficē poſſet. ibi ope
Remouet. n. oēꝫ maliciā. ꝛ ꝑcipue elatiōes a mēte in q̄
ſcit diuinitatē inhabitare. iuxta illud Platonis in phe
drone. Vbi puritas ibi ꝛ ipa diuinitas fore cōprobať.
Jdeo ſubdit apl's. Nō gaudet ſup iniquitate. i. nō per
mittit peccare ex elatione vel circa malicias que faciunt
de malo gaudere. Sed gaudet veritati cū ꝓximi infir-
mitates charitatiue ſupportat vt dicit glo. lyre. Nona
puella eſt ꝑſeuerātia. q̄ tangiť ibi. oīa ſuffert. i. ꝑſeueran
ter. hec puella eſt ſummi regis filia: ſic̄ teſtať Berū. in q̄
dā epl'a. Perſeuerantia ē vnica regis filia. finis virtutū
earūq꞉ cōſummatio ꝛ virt⁹ ſine q̄ nemo videbit deū. ex
q̄ dicto Berū. patet q̄ magna dn̄a eſt charitas cui ī ob
ſequiū ſummus rex ſuā tradidit filiam. Non. n. ſolent
multum nobiles reges tradere filias ſuas minus nobi
lib⁹ niſi ſint eis ī dignitate nobilitatis coequales. Hec
puella multum eſt amanda. q꞉ ipſa ſola ſaluat. Math.
xxiiij. Qui ꝑſeuerauerit vſq꞉ in fineꝫ hic ſaluus erit. Et
Jſid. li. de ſum. bo. Jnchoantib⁹ ꝑmiū ꝓmittiť ꝑſeue-
rantib⁹ aūt dať. Tunc placet deo ꝯuerſatio nr̄a. q̄n bo
nū qd̄ inchoamus ꝑſeuerant implem⁹. Decima puella
eſt fides quā tangit cū dicit. Oīa credit. i. ꝑ fidē que ſūt
diuinitus tradita tā in veti teſtō q̄ in nouo. hec fac̄ pla
cabilē deo. q꞉ ſine fide impoſſibile eſt placē deo ad He
bre. xj. de hoc q̄re plura s. dn̄ica i. lxx. fer. ij. N. G. Vn
decima eſt ſpes. et innuiť ibi. Oīa ſperat. Glo. que ſunt
diuinit⁹ ꝓmiſſa. Hec eſt multū nec̄ria q꞉ in poſſeſſiōeꝫ
regni celeſtis hoīem añ tp̄s quodāmodo introducit. iō
dicit apl's ad Heb. vj. Spe incedentes vſq꞉ ad interi-
oīa velamīs vbi p̄curſoꝛ introiuit ꝓ vobis. Vbi ꝑ in-

teriora velamis intelligit oīa celeſtia ſecreta que modo
nobis ſunt reuelata. Et ſup illud pſ. Spera in dño. dicͭ
Glo. Spes introitus fidei eſt. ꝑ ſpem. n. intrat ad vidē
dū illō quod creditͭ. Spei enī fit illa ꝓmiſſio. Eſa. lviij.
Suſtollā te ſup altitudinē terre. ⁊ cibabo te ſup heredi
tate patris tui Jacob. Decima puella ⁊ vltima eſt ſuſti
nentia. et hanc tangit ibi. Oīa ſuſtinet. Hec valde eſt a
xpīfidelibꝫ diligenda. Primo ꝓpter eterne maledictio-
nis euaſionē. qꝛ his q̇ ꝑdūt ſuſtinētiam dr̄ Ecci. ij. Ue
his q̇ ꝑdiderūt ſuſtinētiā. Secūdo ꝓpter premij eterni
ꝓmiſſionē. qꝛ dicͭ aplſ. ij. Thimo. ij. Si ſuſtinemꝰ ⁊ cō
regnabimus. vbi dicit glo. Suſtinere eſt onus ſup ſe te
nere. homo. n. onus tribulationis tenēs nō dꝫ depone
re. ſed patienter dn̄m ſuſtinere: vt ipe veniēs in iudicio
poſſit ab eo laborē tollere et p̄miū tribuere. Nā omnes
ſuſtinentie ſue capient premiū. ſicut petiuit Eſa. xxxvj.
Da dñe mercedē ſuſtinentibꝫ te. Ideo dixit dauid pſ.
cxix. Suſtinuit aīa mea in verbo eiꝰ. Glo. q̇ vitā eternā
ꝓmiſit poſt veniā. et non ſolū ipſe ꝑ premio vite eterne
ſuſtinuit. ſꝫ etiā quēlibet hoīem ſuſtinere monuit. Pſ.
xxv. Suſtine dn̄m. q. d. Quod ꝓ dño pateris nō te ter
reat tribulationū acerbitas. qꝛ te ſequitͭ p̄mioꝝ mltipli
citas. Ad que nos ꝑducat ⁊c.

¶ De eadē dñica ex euāgelio. Sermo.

Aſſumpſit Jeſus duode

cim diſcipulos ſuos. et ait illis. Ecce aſcendi-
mus hieroſolymā ⁊ ꝯſummabuntͭ oīa q̇ ſcri-
pta ſunt ꝑ ꝓphas de filio homīs. Ita ſcribitͭ Luc. xviij.
Dicunt certi naturales ꝙ melodia expellit ab hoīe de-
A mones. Et ꝓpter hoc dicit Guido in muſica ꝙ ſunt q̇-
dā demones q̇ melodiā ſuſtinere nō valent. et hoc tra
hitͭ ex. j. lib. Regū. c. xvj. vbi legitͭ ꝙ Saul affligebatur
a ſpū maligno. ⁊ dixerūt ei ſerui ſui. Ecce ſpūs malꝰ exa
gitat te. i. cōmouet aut ꝯturbat. queratͭ aūt regi bō ſci-
ens pſallere in cythara vt pſallat manu ſua vt leuius fe
rat. Adductus eſt igitͭ dauid. et qñcūqꝫ ſpūs malus ar
ripiebat Saul: tūc dauid ꝑcutiebat cytharam ⁊ leuius
ferebat vel refocillabatͭ ſpūs ſaul. recedebatqꝫ ſpūs ma
lus. Et dicit Nicolaus de lyra. in glo. ꝙ melodia attra
hit ad ſe mentis attentionē. et ſic ſenſibiliter videmus
hoīes audientes melodiā alia circa ſe facta vix ꝑcipere.
et ꝑ cōſequēs ab alio retrahit. ⁊ ſic pōt alleuiare afflicti
onē a demone cauſatā in hoīe: inq̄tū attrahit ad ſe af-
flictionis ꝑceptionē. ſꝫ demonē affligentē nō pōt expel
lere. qꝛ ſacra ſcriptura aſſerit demōes eſſe de natura an
gelica. ⁊ qꝛ naturalia manſerūt in eis integra oportꝫ di-
cere ꝙ nulla res ſenſibilis aut virtus corꝑalis. pōt ī eis
aliq̇d oꝑari directe vl' indirecte cū ſint oīno ſpūales ſibe
Sꝫ ad textū dicͭ ꝙ ꝑ melodiā v̄tute corꝑali nāli ſaul le-
uiꝰ poterat ferre. vt iā dictū eſt. ſꝫ ꝑ eā ſic nō recedebat
ſꝫ magis virtute diuia īmediate vl' mediate angelis ſan
ctis et merito Dauid q̇ laudes diuias in cythara cāta-
bat ꝓ ſalute ſaulis. Et ad dictū Guidonis dicͭ ꝙ nō ſit
curādū cū nullius ſit auctis. vel pōt dici ꝙ ad melodiā
expellūtur demones. ꝓpter ſanctitatē melodiā facientis
vt dictū eſt de dauid. Quid tn̄ de hoc plenius ſit ſentiē
dū doctoribꝫ eſt ꝯmittendū. ſꝫ illud dictuꝫ mathemati-
coꝝ dicentiū ꝙ q̇dā demones nō pn̄t ferre melodiaꝫ ſꝫ
recedāt audiētes eā. h ponitͭ ꝓ ſilitudine tanq̄ exēplo.
Et dicit Areſt. j. poꝝ. Exempla ponimꝰ nō ꝙ ita ſint
ſꝫ vt addiſcentes ſentiāt qđ addiſcāt. Quid ḡ ꝑ hoc mo
ralitͭ deſignatͭ exemplū. Per melodiā intellige xp̄i paſſi
onē q̇ eſt melos in auribꝫ hoīm deuotoꝝ ⁊ in corde iubi
lus bonoꝝ. Spernunt. n. oīa mundi gaudia vt dulcior
ſit eis paſſionis memoria. Sicͭ btō Aug. q̇ ait li. ſoliloq̇.
Dñe dilexiſti me plus q̄ te. qꝛ mori voluiſti ꝓpter me.
tam caro p̄cio redemiſti me. de ſupplicio vocaſti me. de
ſeruitio retraxiſti me: vt memoriale tuū ſp̄ eēt mecū. et
nunq̄ recedat de corde meo: qꝛ ꝓpter me noluiſti recede
re de cruce. Sed ꝑ cytharā intellige xp̄i carnē in q̄ facta
ſeu tacta eſt melodia paſſionis. Igitͭ dauid tūc cytharā
ꝑcuſſit. cū paſſionē ſuā xp̄s in carne fiendā diſcipul' ſu-
is p̄dixit dicēs ī euāº. hodierno de ſeipō. Tradetͭ enim
gentibꝫ ⁊ illudetͭ et flagellabitͭ ⁊ ꝯſpuetͭ: et poſtq̄ flagel
lauerint occident eū. Iſta quidē melodia recordatōnis
paſſionis xp̄i mox cūcta fugat demōia. Sed qꝛ ī his la-
ſciuis diebꝫ carniſp̄uij demones magis circa hoīes ver
ſantͭ: ad multas vanitates ⁊ peccata eos incitando q̄re
ad fugā ipoꝝ ſancta eccleſia legit de paſſione euāgeliuꝫ
cū dicit Aſſumpſit Jeſus. In q̄ duo p̄ncipaliter deſcri
buntͭ. ſ. chriſti paſſionis p̄nūciatio. ibi. Aſſumpſit Jhs
xij. Ceci clamātis illumiatio. ibi. Cū approp. hieroſoly.
Circa primū eſt notandū ꝙ xp̄us ⁊ dyabolꝰ in hoc tē- B
pore ineqūlit hoīes aſſumit. Primo igitͭ aſſumit xp̄s ho
mines ad ſobrie viuēdū: cū dicͭ Luc. xxj. Attēdite autē
vobis ne forte grauētͭ corꝑa vr̄a crapula et ebrietate. Fa
cit. n. xp̄s ad inſtar venatoris q̇ ſobrie paſcit accipitres
qꝛ ipoꝝ dieta debet eſſe ordinata. vt dicͭ mgr̄ li. ꝓprieta.
xij. de auibꝫ. vt vicꝫ nō ſit nimis tenuis nec nimis lau-
ta. ex abundanti. n. cibo impinguātͭ et tunc inſoleſcunt
⁊ pingueſcūt ⁊ ad reclamatores redire dedignantͭ. Si
vō cibus fuerit nimis paucus deficiūt accipitres. ⁊ im-
potentes efficiūtͭ ad p̄dandū. Nota. ꝑ accipitrē intelli
ge quēlibet ſacerdotē. qꝛ ſicͭ accipiter ſm̄ Iſid. dr̄ ab acci
piendo eo ꝙ capit alias aues. ſic debent ſacerdotes acci
pere alios hoīes errātes de fauce demonis ⁊ reſtituere
deo ꝑ ꝑtes ſatiſfactionis. Iſtos inq̄t aſſumit xp̄s ad ſo
brie viuendū. ex q̇ oīm ſunt exemplar alioꝝ. non ſe pn̄t
abſqꝫ ſcandalo ppl'i nimiū iſtis tribꝫ diebꝫ cibis impin-
guare. Ideo dr̄ di. iiij. c. deniqꝫ. Sacerdotes ⁊ dyaconi
et reliq̇ q̄s eccl'aſtici gdꝰ dignitas exornat a q̇nq̄geſima
ꝓpoſitū ieiunādi incipiāt: ⁊ ſunt verba Grego. Sꝫ q̇a
pn̄s dñica dicitͭ q̇nquageſima pn̄ie ⁊ triſticie. in q̄ quili
bet de pctīs penitere volētes ꝯgruū eſſet vt ieiuniū ſuū
in ipa inchoarent vt ſic ſobrij ꝑdurarent. S. d. tn̄ dr̄ de
ꝯſe. di. iij. c. ſacerdotibꝫ. i. epīs in ꝯcilio ꝯgregatꝭ oībꝫ de
cretū eſt. vt an̄ paſchalē ſolennitatē nō q̇nquageſimā:
ſꝫ. xl. teneatͭ. Ad hoc dicit Bar. brix. ꝙ h loquitͭ de ieiu
nio generali qđ oībꝫ iniungitͭ. ibi aūt loquitͭ Gre. de ie-
iunio ſpāli qđ clericis ſuadetͭ. ideo ꝑſuaſio aut ꝯſiliū qđ
impletͭ eſt ꝑfectoꝝ. et addit Bar. in glo. immo inq̄t nō
eſt ſeruanda quinquageſima. qꝛ ſeruatͭ pꝰ paſcha. Ubi
nota. dicūt doct. ꝙ triplex eſt quinquageſima. p̄ma eſt
hodie et finitͭ in die paſche. et dr̄ quinquageſima triſti-
cie ⁊ pn̄ie. Secūda quiquageſima incipitͭ in die paſche
et durat in diē penthecoſtes. ⁊ eſt quinq̄geſima leticie.
Tercia quinquageſima durat a ſabbato pꝰ paſcha vſqꝫ
ad ſabbatū poſt penthecoſtes. in q̄ duplex canitͭ allelu-
ia ſignificās duplicē ſtolam corꝑis vicꝫ ⁊ aīe quā deꝰ da
bit ſanctis in fine mūdi. iō dixit glo. ꝙ quinquageſima
ſeruatͭ poſt paſcha. Alio modo ꝑ accipitres intelliguntͭ
generaliter oēs hoīes q̄s xp̄s aſſumit ad ſobrie viuen-
dū in his tribꝫ diebꝫ p̄ncipaliter qđ patet ex his. qꝛ ho
die legitͭ euāgeliū de paſſiōe ſua. In q̄ q̇dē paſſiōe adeo
ſobrie vixit ꝙ p̄ ſiti dixit. Sitio Joh. xix. et quid ꝑ hoc
vultͭ: certe nihil aliud niſi vt oēs fideles ad ſobrietateꝫ
inducat. valde. n. ſunt culpabiles ipſi homines qui no-
lunt ſe a nimijs repletionibꝫ abſtinere ꝓ quibꝫ xp̄us in
ſua paſſione benedicta voluit famē ⁊ ſitim ſuſtinere. q.
d. xp̄s. Habete me ꝓ exēplo ſicut ego ſobrie vixi. ſic et
vos viuite. Nihil enī eſt qđ fideles xp̄ianos ad ſobrie-
tatem inducit q̄ xp̄i venerāda paſſio. Cum eī pius hō
cogitat xp̄m felle ⁊ aceto potatū triſtatͭ ſe p̄cioſis potibꝫ
ſanatū. Qꝛ enī paſſio ducat ad ſobrietatē trahitͭ ex ver-
bis btī Berū. li. medita. Cū dyabolus parat mihi inſi-
dias fugio ad vulnera dei mei ⁊ recedit. Sed quid ſunt
inſidie niſi crapule ⁊ delicie quibꝫ dyabolꝰ ponit īſidias